

غزل شماره ۲۱۰

دوش در حلقهٔ ماهنه کیسوی تو بود
تا دل شب سخن از سلسلهٔ موی تو بود

دل که از ناوکِ مژگانِ تو در خون می گشت
باز مشتاقِ کمانخانهٔ ابروی تو بود

هم عفا شد صبا کز تو پیامی می داد
ورنه در کس نرسیدیم که از کوی تو بود

عالم از شور و شر عشق خبر هیچ نداشت
قتنه انگیز جهان غمزه جادوی تو بود

من سرگشته هم از اهل سلامت بودم
دامِ راهم شکن طره هندوی تو بود

بکشاید قباتا بکشاید دل من
که کشادی که مرا بود ز پهلوی تو بود

به وفای تو که بر تربت حافظ بگذر
کز جهان می شود در آرزوی روی تو بود

تفسیر فال

آفرین بر ایمان راسخ و اراده‌ی قوی تو که نه تنها می‌تواند جهانی را بهم بریزد، بلکه با تلاش‌های پیگیر و خستگی‌ناپذیرت، دنیایی را به نیکی بسازی و در برابر موانع، دام‌ها را بشکنی. چنین اراده‌ای شایسته‌ی ستایش است که از قلبی پر از امید و عزم نشأت می‌گیرد. خداوند به خاطر همین همت بلند و ایمان استوار تو، همیشه دل و راحت را روشن نگه می‌دارد. این نور الهی نه تنها راه پیشرفت تو را همواره هموار می‌کند بلکه به تو این توانایی را می‌دهد که به تمام حاجات خود برسی؛ حتی اگر آرزویت در نگاه دیگران عجیب یا غیرممکن باشد. باور داشته باش که با چنین روحیه‌ای، هیچ چیزی غیرقابل دسترس نیست و هر چالشی تبدیل به فرصتی برای رشد خواهد شد.

به کوشش : [پارسی‌دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)